

[Dræbøje]

ler i dag, at vi selvfølgelig vil underkaste dem en nøjere overvejelse i forbindelse med udvalgsarbejdet. Jeg skal i denne forbindelse understrege, hvad boligministeren sagde tidligere i dag, at der ikke i de forlagsdrøftelser, der har været, har været tale om, at vi har siddet og behandlet enkeltændringer i lovforslagene. Vi har ikke set på de forslag til lovændringer, som er forelagt af boligministeren, på forhånd. Det, vi har beskæftiget os med, er principperne for ændringerne.

Vi er videre tilfredse med, at der åbnes bedre mulighed for forsøgsvirksomhed i forbindelse med saneringsloven, således at vi får afprøvet nogle af de muligheder, der ligger i andre former for sanering med større rækkevidde end det, der fremgår af loven, allerede inden byfornyelsesloven træder i kraft, hvor en tilsvarende bestemmelse jo var indsat.

Derimod er det uden større glæde, vi tager imod den ændrede finansieringsordning, som indgår i de af boligministeren foreslåede ændringer af saneringsloven. Vi har i debatten om byfornyelsesloven peget på, at rentesikring som princip for finansiering af byfornyelse ikke var særlig hensigtsmæssig, og at vi derfor måtte arbejde på at finde et finansieringssystem, der var bedre og mere velegnet. Men vi erkender, at det ikke kan gøres hurtigt, og vi erkender også, at vi på alle områder – det er fremgået af diskussionen tidligere i dag – nu har lagt os fast på rentesikringen, og det kan jo være meget passende så at knytte disse ting sammen, jeg havde nær sagt: i en fælles skæbne. Det gælder altså nu for andelsboliger, for almennyttige boliger og for disse ændringer af finansieringen af saneringer, at vi har baseret det på rentesikring. Vi håber og tror på, at vi ved et ordentligt arbejde, også et ordentligt politisk arbejde, kan nå frem til et finansieringssystem, som er bedre.

Forslaget om at gennemføre mulighed for lejeforhøjelser til vedligeholdelse i private udlejningsboliger i forbindelse med binding af disse lejeforhøjelser i særlige ordninger er vi positive over for. Vi mener, at der er et opsparet vedligeholdelsesbehov i en lang række udlejningsejendomme, og at det er rigtigt at søge at undgå, at dette opsparede vedligeholdelsesbehov på et eller andet tidspunkt konverteres til et egentligt sanerings- eller byfornyelsesbehov. Derfor er sikkerhe-

den for pengenes anvendelse til vedligeholdelse og dermed altså de bindingsregler, som nu foreslås i lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, også væsentlige for os. Vi kan, som tidligere hr. Svend Andersen gav udtryk for det, have nogen betænkelighed ved at monopolisere, havde jeg nær sagt, bindingerne alene til Grundejernens Investeringsfond, ligesom vi mener, at der skal ses på det spørgsmål, som hr. Svend Andersen rejste, om forrentningen af disse penge.

At det er nødvendigt at gennemføre regler om tvungen administration af udlejningsejendomme, er jo yderst beklageligt, men jeg tror, at alle vil være enige om, at der af private udlejere er handlet på en sådan måde i de senere år, at vi ikke kommer uden om at se på situationen for lejere, som er udsat for en virkelig grov spekulation. Jeg tror, det er i ingens interesse, at noget sådant kan fortsætte, og vi er derfor indstillet på at medvirke til en sådan administrationslovs gennemførelse. Men her som på de andre områder gælder det, at der er enkeltheder og spørgsmål, som vi gerne vil se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Jeg kan altså konkludere, at vi med hensyn til de 4 fremsatte lovforslag er enige i principperne, og at vi er indstillet på at give dem en positiv behandling i udvalget.

Bollmann (CD):

Når disse forslag overhovedet kommer til behandling, så skyldes det jo, at de 3 partier venstre, konservative og fremskridtspartiet umiddelbart før sommerferien benyttede sig af grundlovens § 73 og fik den lov om byfornyelse og boligforbedring, som var vedtaget her i tinget, udskudt, således at den først kan træde i kraft efter et folketingsvalg. Jeg ved godt, det er diskuteret i formiddags, men det er nødvendigt at understrege det i denne forbindelse.

Hr. Keld Andersen sagde – jeg tror, det var i det sidste indlæg i formiddags – at det ikke umiddelbart ville bringe én eneste mand mere i beskæftigelse. Men jeg vil vove at påstå, at hvis byfornyelsesloven var blevet gennemført, så var der kommet betydelig færre ud af beskæftigelse, for man kan ikke afvise, at der er opstået et hul i byggevirksomhedernes mulighed for at beskæftige deres folk.